

На сторінках газети «Теледень-Славутич» неодноразово з'являлися публікації про наш «Крунку». Педагоги і відвідувачі садка із задоволенням писали про його роботу, досягнення, успіхи у вихованні маленьких славутиччат. Читачі газети дізнавалися про те, що в «Крунку» є студія дизайну, басейн і спортивна зала, кабінет охорони зору, зимовий сад і справжнісінька «Українська світлиця». Але ми нічого не писали ще про наше ноу-хау — про те, що в «Крунку» існує власна газета! Газета має назву «Партнерка» і випускається для педагогів, які живуть «Крунком». Напередодні професійного свята працівників освіти ми пропонуємо читачам «Теледня-Славутича» уривки інтерв'ю для газети «Партнерка» заслуженого працівника освіти України, завідувачої ДНЗ № 6 «Крунку» Лариси Гусевої

«ПАРТНЕРКА»:

— Шановна Ларисо Дмитрівна, в нашому Славутичі працює 6 дитячих садків, кожен з яких дуже чудовий і має свої традиції, надає різноманітні освітні послуги. А чим відрізняється «Крунку», що у ньому особливого?

ЛАРИСА:

— Особливого? Люди, командний дух і дуже висока персональна відповідальність за будь-яку доручену справу.

— Нещодавно «Крунку» виповнилось 16 років. Це вік повноліття. Які традиції з'явилися і існують в повнолітньому колективі закладу — «Кращому закладі освіти Київщини»?

— Традиція у всі роки була одна, але дуже важлива — системний підхід до всього, що ми робимо, від порога і до неба. В нашій справі немає дрібниць.

— Згадайте свій перший робочий день в «Крунку»?

— Я чудово пам'ятаю цей день в грудні 1988 року. Мене призначили завідувачою, і я прийшла на будівництво дитсадка. В цей день в місто приїхав міністр будівництва СРСР пан Щербаков, і всі вірменські будівельники були гарно вбрані, не в робочому одязі, стояв різкий запах чоловічого парфуму і лунала незрозуміла вірменська мова. На запитання міністра, чи є якісь проблеми з будівництва закладу, я відповіла, що є зауваження з боку СЕС в кількості 176 позицій. Міністр суворо глянув на начальника будівництва, а той швидко відповів, що всі питання будуть вирішені. І вони вирішилися... щоправда, влітку!

— Кажуть, що «Крунку» є «кузницею кадрів» для інших закладів освіти і не тільки... За цей період, як нам відомо, багато працівників «Крунка» зробили чудову кар'єру. Чи не жалкуєте про розставання з кращими кадрами?

— (Замислилась.) Ні. Життя одне. Я дуже рада за них і горджуся їхніми успіхами.

— Як вдається закладу зберегти власний індивідуальний стиль і бути успішним протягом багатьох років, адже фінансування в теперішній час обмежене?

— Ми багато чого вміємо самі, і світ не без добрих людей.

— А яке взагалі ваше відно-

шення до залишкового ставлення до дошкільної освіти, адже дошкільники завжди вважалися лише сферою обслуговування, а не фахівцями, які надають якісну освіту?

— Це дуже складне питання. І відповідь не буде однозначною. В нашому місті «дошкільники» — і діти, і працівники — це привілейований клас. Славутицькими дитячими садками завжди пишались всі, хто мав і має до них певне відношення, — і батьки, і колеги з інших ланок освіти, і керівництво та адміністрація міста і ЧАЕС, якій ми мали честь багато років підпорядковуватись. Наші дитячі садки відомі і визнані не тільки у Славутичі, а й по всій Україні. В дитячих садках завжди працювали і працюють добрі, чуйні і дуже відповідальні люди. А залишковий принцип щодо дошкільної освіти в державі був, є і буде ще багато-багато років.

— Яка з ваших професійних мрій залишається нездійсненою? І чи є взагалі така?

— Звичайно. Досконалості немає межі. Одного разу, коли міський голова пан Удовиченко відвідував наш заклад, щоб привітати всіх з Різдом, він сказав: «Мрії треба в будь-яких обставинах. І чим скрутніше становище, тим яскравіше має бути мрія». А я мрію про колектив однодумців. Я вважаю, що мені треба краще працювати!

— І традиційним буде запитання про плани «Крунка» на майбутнє, про перспективи його розвитку?

— Впродовж декількох років ми працюємо над проектом «Авторська модель розвитку ДНЗ». Цей проект є сильною мотивацією діяльності всього колективу, кожного його працівника. Сподіваюсь, що незабаром ця робота завершиться.

— Напередодні свята працівників освіти у вас є можливість привітати своїх колег з їх професійним святом.

— Я хочу привітати з професійним святом не тільки педагогів, але й всіх тих, хто обслуговує дітей: помічників вихователів, технічний і медичний персонал. Хочу всім побажати здоров'я і віри в себе!

— Дозвольте на цій оптимістичній ноті завершити нашу розмову, подякувати вам за змістовне відверте інтерв'ю, а також побажати успіхів у вашій роботі!